

عنوان مقاله:

تحولات ژئوپلیتیک و بحران کوزوو

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و توسعه، دوره 1، شماره 1 (سال: 1382)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

بیژن رحمانی

خلاصه مقاله:

در ژئوپلیتیک اواخر قرن بیستم بدون تردید باید به بحران بالکان و اوضاع آن اشاره نمود که فصل نوینی را در عرصه ژئوپلیتیک قومی و روابط بین اقلیت ها و حکومت های مرکزی با خود به همراه داشت. شرایط حاکم بر شرق اروپا که با نهضت همبستگی در لهستان در اواخر دهه هشتاد قرن گذشته شروع شد و با فروپاشی دیوار برلین و تحولات سیاسی که در ممالک این بخش از اروپا رخ داد، به اوج خود رسید، در یوگسلاوی سابق همچنان تاکنون که اوایل قرن بیست و یکم است کشانده شده است. دنباله مسایل بالکان که ما در واژه شناسی جغرافیای سیاسی از آن به عنوان ((بالکانیزاسیون)) یاد می کنیم به کوزوو[1] مربوط می شود که در ابتدا نظیر دیگر مسایل یوگسلاوی سابق موضوعی داخلی بود و بعدها به یک معضل بحران زای بین المللی تبدیل شد. تا آنجا که برای اولین بار نقش ناتو را به عنوان یک ابزار نظامی فعال جنگی وارد عرصه نمود و بزرگ ترین عملیات جنگی این نیرو را بعد از جنگ جهانی دوم باعث گردید. کوزوو منطقه ای در جنوب یوگسلاوی با جمعیت متفاوت از مجموعه عمومی این کشور در حال حاضر که سال های اولیه قرن جدید را پشت سر می گذاریم، هنوز خودنمایی می کند و مبحثی نوین در مورد یک منطقه قومی با دولت های مرکزی در مباحث ژئوپلیتیک مطرح نموده است. بحران کوزوو از یک سو برای یوگسلاوی به عنوان یک مساله داخلی مطرح است و از سوی دیگر دارای ابعادی برای تمام اروپاست. در واقع آنچه که باعث شده است اروپائیان در این منطقه دخالت مستقیم نمایند، همان بعد اروپایی بحران کوزوو است که گاه گاه آرام می گیرد و گاه دچار ناآرامی می شود. آرامش این محدوده قومی فقط در دوران حکومت تیتو مشاهده شد یعنی از ۱۹۵۰ تا ۱۹۸۱ میلادی، ولی به دلیل زمینه های تاریخی، همواره یک نقطه بحرانی و نامطمئن سیاسی به نظر می رسد. هدف این مقاله بیان مسایل حاکم بر محدوده مورد نظر است و بیشتر زمینه معضل شناسی ناحیه ای دارد. [1] KOSOVO

کلمات کلیدی:

بحران کوزوو، بالکانیزاسیون، موزاییک قومی، تحولات ژئوپلیتیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1476904>

